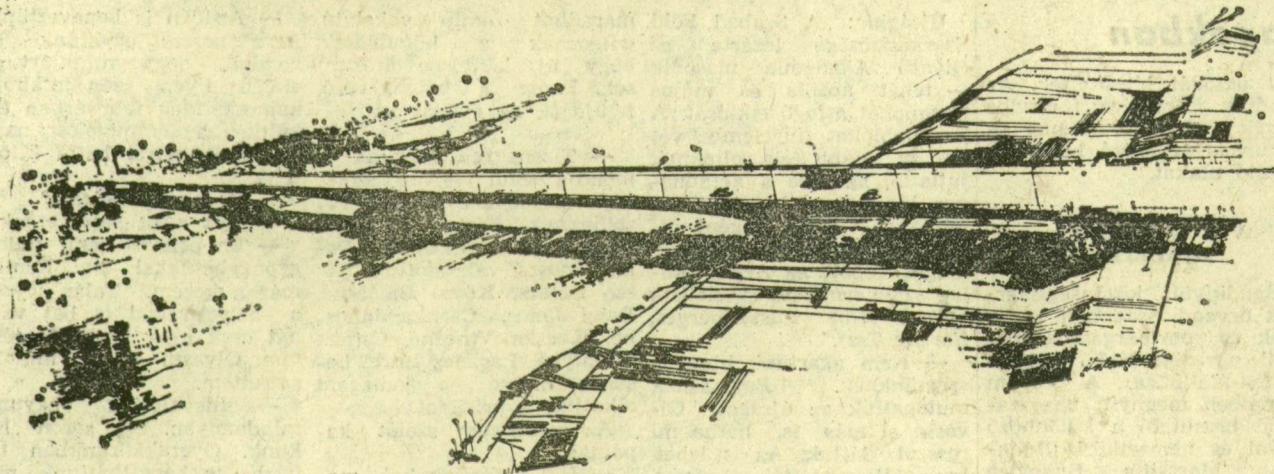

Jól dolgoznak az új híd építői

Az átadás 1979 végén várható

ILYEN LESZ AZ ÉSZAKI TISZA-HÍD

Második féléldőbe érkezett a szegedi északi Tisza-híd építése. Az 1976 végén elkezdett nagy munkát tavaly és ez év tavaszán megnehezítette a magas vízállás, ennek ellenére azonban — bála a példásan dolgozó építőknek — az ütemtervhez képest nincs jelentős lemaradás.

Az építkezés méreteit akkor érzékeljük jól, ha összehasonlítjuk a négy éve épült algyői Tisza-híd, és az 1970—74-ben készült makói Maros-híd néhány adatával. A 296 méteres új Maros-híd 6800 köbméter betont, 4230 mázsa betonacélt és 18 000 négyzetméter aszfaltot igényelt. A 470 méter hosszú algyői hídbe beépítettek 11 900 köbméter betont, 6170 mázsa betonacélt és 26 300 négyzetméter aszfaltot. Ezzel szemben a 771 méter hosszú északi Tisza-híd elkészítéséhez (formáját már kezdik érzékelni a szemlélődő szegediek) a tervek szerint 23 680 köbméter beton, 16 510 mázsa betonacél és csaknem 70 000 négyzetméter aszfalt szükséges. A különbség természetesen a költségekben is megmutatkozik. A makói hídra 56, az algyőire 157 millió forintot költöttünk, az északi szegedi híd pedig 600 milliónál is többet kerül.

Tekintettel arra, hogy az 1948-ban szinte rohammunkával épült szegedi közúti hidat rendkívül igénybe veszi a hallatlanul megnövekedett forgalom, s a Belváros szinte fuldokolik a közlekedési zsúfoltság miatt, a városi párt- és állami szervezetek fokozott figyelemmel kísérik és segítik az északi híd alkotóinak erőfeszítéseit. Azon igyekszik mindenki, hogy 1979. végére befejezzék a munkát, és hídavatással ünnepelhesük Szegeden november 7-ét. A Szeged városi párt-végrehajtóbizottság is évégett tárgyalta meg tegnap délután az új híd építésének helyzetét, s jelölte meg az illetékes szervek és intézmények tennivalóit.

A jelentésben olvasható: a feladatok gördülékenyebb végrehajtása érdekében létrehozott koordinációs bizottság rendszeresen tájékoztatja a pártbizottság és a tanács vezetőit az esetleges nehézségekről. A részletek megbeszélése végett alakult meg a végrehajtó szakemberek operatív bizottsága. Mindkettő eredményesen végzi a dolgát, képes

a fölvetődő problémák megoldására. A párt- és tanácsi szervek kezdeményezésére a közreműködő vállalatok és szervezetek szocialista szerződést is kötöttek azért, hogy betartják a vállalt határidőt. Ez a szerződés szépen gyümölcsozik: része van a jó csapatmunka kialakulásában, az eddig megfélemlőnek ítélt építési ütemben.

Megállapította a városi párt-vb, hogy az ideig, sokáig tartó magas vízállás akadályozta a mederpillér elkészítését. A késést részben megszüntetendő intézkedett az operatív bizottság, s így várható, hogy október közepére éjjel-nappali állandó munkával elkészül majd a mederbe tervezett egyetlen hídpillér, amely műszakilag a munkálatok legkényesebb része. Az Odesszai körúthoz csatlakozó szakaszon a Közúti Építő Vállalat már elvégezte a közműkiváltásokat, s így a munkaterület a Hídépítő Vállalat rendelkezésére áll. A bal parton épülő 236 méteres fölüljáróhíddal is jól haladnak, s várható, hogy az aszfaltburkolat kivételével még az idén elkészülnek vele. A mederhíd acélszerkezetének építése jelenleg a bal parttól körülbelül 90 méter hosszúságnál tart. A szegedi oldalon mintegy 80 méter hosszan helyezték föl állványokra az elemeket és kapcsolják azokat össze. Nagy gond a munkáskéz. A helyszínen dolgozó létszám nem elégséges az ütem tartásához, ezért az acélszerkezet szerelésében bizonyos lemaradás mutatkozik. Műszaki problémák is adódtak. Az akadályok elhárítása végett azonban már intézkedtek. A szegedi oldalon is elkészültek a közműkiváltásokkal, s jól haladnak a hídhoz kapcsolódó útépitések. A mederhíd építésének várható ütemét nem részletezte a városi párt-vb elé került jelentés. Jelezte azonban, hogy a Ganz-MÁVAG 1979. májusában valószínűleg végez a szereléssel. Az acélszerkezet mázo-

lása rendkívül időigényes, ezért előfordulhat, hogy erre a munkára a nem látványos felületek egy kis részén csak a megnyitás után, 1980-ban kerül majd sor. Mivel ez év elején fölvetődött a trolijárat átvezetése a hídon, számos egyeztetés után ezt is sikerült elintézni.

Dicséret illeti az eddig végzett jó munkáért a tervezőket, a beruházó vállalatot és a kivitelezőket, a közreműködő vállalatokat, a szocialista brigádokat, az irányító szerveket, a szakmai tanácsadókat —, hangsúlyozta a városi párt-vb. Elismerést érdemelnek a Hídépítő Vállalat pártszervezetei a derekas munkáért, azért, hogy eredményesen revelik a fiatalokat és mind több társadalmi munka szervezésével segítik az építés befejezését. Jólesik tudomásul venni, hogy a közreműködők mindegyike szívügyének tekinti, hogy a vállalt határidőre elkészüljön a híd. A kezdéstől a befejezésig tartó három esztendő igazán nem hosszú idő, ennél hamarabb nyugati orszá-

gokban sem kötnek össze ma két folyópartot. Az építők most, mintha ellensúlyozni akarnák a Luca-szék lassúságú algyői hídépítést, amely tudvalevően 1969-től 1974-ig tartott.

Az új híd elsősorban Szegednek fontos nagyon, de nélkülözhetetlen az országos közlekedés szempontjából is. A gondok nem enyhülnek, sőt, a befejezési időpont közeledtével egyre jobban szaporodnak. A város vezetősége gondoskodik róla, hogy párhuzamosan a kapcsolódó utak is elkészüljenek, s az újszerű, sok gondot jelentő forgalom szervezésben se legyen fennakadás. Ezért nagyon fontos, hogy valamennyi érdekelt szervezet, intézmény és vállalat hangolja össze munkáját és feszítse meg erejét a következő hónapokban. A pártszervezetek politikai tevékenységgel segítsék elő, hogy az új híd a jövő év november 7-ére elkészüljön: támogassák a munkaversenyt, a szocialista brigádok vállalásainak teljesítését.

F. N. I.

Nyersanyag kell a növényolajgyárnak

Új nagy hozamú napraforgók

A növekvő növényolaj-fogyasztási igények kielégítése, a Martfűn épülő növényolajgyár nyersanyaggal való ellátása megköveteli, hogy a mezőgazdaság nemcsak megduplázza a napraforgó termelését az elkövetkező években. A termőterületet azonban már nem lehet ilyen arányban növelni, ezért szükség van új, nagy hozamú, gazdag olajtartalmú fajták előállítására. Ilyen fajtákat, fajtajelölteket, hibrideket mutattak be szerdán a Szegedi Gabonatermesztési Kutató Intézet kiskisbéri nemesítő telephelyén a termelési rendszerek, a termelőgazdaságok és a növényolaj-ipari vállalat szakemberei.

A résztvevőket dr. Erdei Péter, a GKI igazgatóhelyettese és Mazgon Géza, a kiskisbéri hibridüzem vezetője köszöntötte, majd dr. Mészáros Vendel tudományos főmunkatárs és dr. Frank József tudományos munkatárs beszámolt a kutatóintézetben végzett fajtakísérleti és termesztéstechnológiai eredményekről.

Az intézetben kialakított fajták közül a GK-70-es már előzetes fajtaelismerést kapott és jelenleg a vetésterület 30 százalékát foglalja el. Előnyös tulajdonsága, hogy termését egyszerre érleli be, így gépi betakarításra kiválóan alkalmas. Ko-

rábbi bevált napraforgófajtája az intézetnek a VNIMK 6540. E két fajtnál nagyüzemi körülmények között, közepes évjárat esetén 16 mázsa a hektáronkénti átlagtermés.

A gyakorlati szakemberek megtekintették a fajtaösszehasonlító kísérleteket, és meghallgatták a tudományos kutatóknak az egyes fajták termesztésére vonatkozó agrotechnikai „receptjeit”, hasznos tanácsait.

Hazaérkezett a Szovjetunióból a Kun Béla magyar brigád egy csoportja

A Ferihegyi repülőtérre tegnap, szerda délután családtagok, rokonok, barátok és ismerősök népes tábora gyűlt össze, hogy köszöntse a Szovjetunióból hazaérkezett több mint 100 fiatalat, a „Kun Béla” magyar ifjúsági építőbrigád tagjait. A fiatalok — a KISZ KB felhívására — a KGST-tagországok közös be-

Országsszerte befejeződött a mezőgazdasági, az élelmiszeripari és a hozzájuk kapcsolódó intézményi pártszervezetekben a Központi Bizottság 1978. március 15-i határozatának taggyűlési vitája. Napjainkban már a megyei pártbizottságok összegzik a párttagság észrevételeit, javaslatait, hogy testületi üléseiken megvitassák megyéjük mezőgazdaságának és élelmiszeriparának teendőit.

A KB márciusi határozata szerint az egész párttagságot „megmozgatta”. A mezőgazdasági és az élelmiszeripari pártszervezetek taggyűlésein 80—90 százaléka részt vett a határozatot tárgyaló taggyűléseken, de megismerkedtek vele az ipari, a közlekedési, a kereskedelmi, a hivatási és a lakóterületi pártszervezetek kommunistái is. Az természetes, hogy élénk vita elsősorban a mezőgazdasági és az élelmiszeripari pártszervezetekben alakult ki: a párttagság 15—25 százaléka szökölt fel, nyilvánított véleményét. Ha tekintetbe vesszük, hogy a taggyűlések abban az időszakban zajlottak, amikor kint a földeken éppen a legnagyobb dolog volt, csak akkor érzékeljük igazán a párttagság nagy-nagy felelősségérzetét.

Bizonyos értelemben rendhagyó módon történt a KB határozatának feldolgozása. Az általános gyakorlattól eltérően az „út” nem a megyei és járási bizottságokon keresztül vezetett „lefelé”, hanem a KB-ülést követően elsősorban az alapszervezetek dolgozták fel a határozatot. A taggyűlések munkája azt bizonyítja, hogy a párttagság átértékelte ennek jelentőségét, s nagy felelősséggel mondott véleményt. A közbeeső pártszervek, járási és városi pártbizottságok természetesen segítették a határozat minél eredményesebb feldolgozását, de ez nem csökkentette hanem erősítette a pártszervezetek vezetőségeinek és a taggyűléseknek az önállóságát, kezdeményező-készségét.

A párttagság nagy érdeklődése és felelősségérzete mellett a KB március 15-i határozatát tárgyaló taggyűlések másik előnyös jellemzője volt az általános szököltetés, a mellőzése, vagyis a konkrét, a dolgok nevének nevezése. A pártszervezetek kis százalékában elégedett meg a vezetés csupán azazal, hogy „egy az egyben” ismerteti a határozatot. A legtöbb pártszervezet vezetősége a határozattal kapcsolatban szakemberek, ta-

pasztalt pártmunkások véleményét is kikérte. És nem csupán a határozatról, hanem a gazdaságuk, üzemük munkájáról is. A pártszervezetek vezetőségei tehát a határozat szellemében vizsgálták gazdaságuk helyzetét, tették mérlegre munkájukat.

Sok-sok észrevételt, javaslatot tettek a kommunisták a taggyűléseken. Ezek jelentős hányada saját üzemük gazdálkodását minősítette, de igen sokan nagy-nagy hozzájárulással beszéltek az országos kérdésekről is. Voltak, akik napjaink sürgős problémáinak megoldását sürgették, mások a távoli jövő feladatait ecsetelték. A felszólalások tartalmának ez a sokszínűsége feltétlenül felveti azt a kérdést: vajon nem kerül-e sülyesztőbe, nem megy-e veszendőbe a sok-sok okos javaslat.

Előfordulhat egyes pártszervezetekben, hogy a párt-vagy a gazdasági vezetés nem értékeli kellő komolysággal a kommunisták javaslatait, de országosan nem ez a jellemző. A felsőbb pártszervezetek idejében intézkedtek róla, hogy ami a helyi párt- és gazdasági vezetésre tartozik, amit helyben kell megoldani, abban az állami gazdaság, tsz, élelmiszeripari üzemek párt- és gazdasági vezetőinek kell intézkedniük, s erről a beszámoló taggyűlésen számot adniuk. Azokat a véleményeket, javaslatokat pedig, amelyek országos kérdésekre vonatkoznak, vagy azokat, amelyeknek megoldása meghaladja a helyi párt- és gazdasági vezetők erejét, el kellett juttatniuk a felsőbb pártszervezetekhez. Ezek nagy segítséget adnak a pártbizottságoknak a mezőgazdaság és az élelmiszeripar jövőjének, feladatainak ki-munkálásához.

A határozattal való azonosulást — a szóbeli elismerés mellett — legjobban azonban a cselekedet, a mindennapi munka fejezi ki. Ebben a tekintetben is sok a kedvező tapasztalat. A pártszervezetek többsége ugyanis a határozat ismertetését és feldolgozását követően nem terjesztett, vagy készített újabb határozatot. A taggyűléseken elhangzott javaslatok jelentős részét éves cselekvési programjukba építették be, illetve munkaprogramjukat módosították.

A pártszervezetek tehát jó politikai érzékkel határozták meg, mi az, ami számukra mindennapi feladat, amivel nem lehet hónapokat várni, s mi az ami távlati tennivalóik közé tartozik. Azzal, hogy cselekvési programjukba vették a KB-határozatból adódó sürgős gyakorlati feladatokat, egyben megkezdtek a határozat végrehajtását, tehát mintegy vezérvonalaként használják mindennapi munkájukban. Amikor a pártszervezetek javára kell írni a kezdeményező-készséget, a gyors cselekvést, arra is figyelmeztetni kell, hogy a határozat nem rövid távra, hanem hosszú időszakra szabja meg a pártszervezetek, a gazdasági vezetők feladatait. A hosszú távú feladataik ki-munkálásában az ősszel sorra kerülő megyei pártbizottsági ülések adnak számukra irányutatót.

(MTI)

Mihók Sándor

Expedíció a Tiszán

Ósi halásztanyák eszközeit, az öreg Tisza növény- és madárvilágát tanulmányozta két hétig az a néprajzos expedíció, amely a Szolnok-Tiszasas közötti partszakaszon kutatta a folyó ma még fellelhető múltját. Idős ha-

lászokat, révészeket is felkerestek, a víztáji területek híteles ismerőit; mintegy ötezer színes és fekete-fehér dián örökítették meg a múlt emlékeit, s az átalakuló tiszai világot.